

рие въ благоразумието на майката, той драговолно ѝ оставя отговорността на подробности-тъ, което е най сжщественното. Така, най голѣмата част отъ товарътъ лѣжи върху майката до минутата когато дѣтето порастне; тогава за него е нужна една по строга власть. Но и въ това положение на дѣтето, никакъ не ще бжде неудобно ако бащата изостави до нѣйдѣ властта си, и се покаже благъ, склончивъ, даже добродушенъ, понеже той всякога располага силата и може да я употреби противъ дѣтето когато и да поиска. Нѣма съмнение, че ние не трѣбва отъ най напрѣдъ още да обезсилимъ властта която по късно ще трѣбва да се употребява, но до една извѣстна стъпень може да се остави да спи. Отъ друга страна, майката, по самата причина че върху нея лѣжи най голѣмата стговорность, трѣбва да се прѣдпазва да не се вдава твърдѣ много на слабостота си която ѝ е естествена. Нѣма съмнѣние, че къмъ дѣтето трѣбва да бждемъ благосклонни, но трѣбва и да го ржководимъ; и ако то се изоставя на благоразумието на майката, това не значи че то е освобождено отъ всякаква дисциплина, а само да чувствува надъ себе си една дисциплина по блага и по удобна за неговата слабостъ. Така, въ първата възраст, колкото по малко бащата настоява до упражнява властта си, толкова повече трѣбва да се стареа майката да го замѣсти, безъ да забрави нѣкога, разбира се, оная права мѣрка опрѣдѣлена отъ едната страна отъ възрастта на дѣтето и отъ друга отъ естеството на жената. Колкото дѣтето расте, всякой отъ родителитѣ завзема естественната си роля, бащата става повече и по-